

ബ്രഹ്മണ ജീവിതത്തിന് റെ വിശേഷത - പവിത്രത

ഇന്ന് ബാപ്താദ തന്റെ പാവനമായിട്ടുള്ള കുട്ടികളെ കാണുകയായിരുന്നു. ഓരോ ബ്രഹ്മണ ആത്മാവും എത്രത്തോളം പാവനമായിട്ടുണ്ട്, എല്ലാവരുടെയും ഈ കണക്കൊന്ന് നോക്കുകയായിരുന്നു. ബ്രഹ്മണരുടെ വിശേഷത തന്നെ പവിത്രതയാണ്. ബ്രഹ്മണരെപ്പോലെ പാവന ആത്മാക്കളെ! എത്രത്തോളം പവിത്രത സ്വായത്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, അത് തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള യന്ത്രമേതാണ്? "പവിത്രമാകൂ" ഈ മന്ത്രം എല്ലാവരെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കാറുണ്ട്, എന്നാൽ ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് ഈ മന്ത്രത്തെ എത്രത്തോളം ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നു? ജീവിതമെന്നാൽ സദാകാലത്തേതാണ്. സദാ ഇരിക്കുന്നത് ജീവനിലല്ലേ. ജീവിതത്തിൽ കൊണ്ടു വരികയെന്നാൽ സദാകാലത്തേക്ക് പവിത്രത സ്വായത്തമാക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. ഇതിനെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള യന്ത്രം എന്താണെന്ന് അറിയാമോ? പവിത്രത സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും ജനനിയാണ്, എവിടെ പവിത്രതയുണ്ടോ അവിടെ സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും അനുഭൂതി തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകുമെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയുകയും ചെയ്യാം, എല്ലാവരും പറയാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആധാരത്തിൽ സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ, മനസാ സങ്കല്പത്തിൽ പവിത്രതയുണ്ടോ? അതിന്റെ ലക്ഷണം- മനസ്സാ സദാ സുഖസ്വരൂപത്തിന്റെയും ശാന്തസ്വരൂപത്തിന്റെയും അനുഭൂതി ഉണ്ടാകും. മനസ്സിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുണ്ട് വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശാന്തിക്കു പകരം ഇളക്കങ്ങളായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് എന്ന അനേക ചോദ്യങ്ങളുണ്ട് കാരണം സുഖസ്വരൂപത്തിന്റെ സ്ഥിതി അനുഭവത്തിൽ വരില്ല, എന്നു മാത്രമല്ല ഇത് നടക്കണമെന്നായിരുന്ന, ഇത് നടക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു, ഇതെന്താ ഇങ്ങനെ, അതെന്താ അങ്ങനെ എന്നൊക്കെയുള്ള തോന്നലുകളുണ്ട് വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ഇതിനെല്ലാം പരിഹരിക്കുന്നതിൽ മുഴുകും. എവിടെ ശാന്തി ഇല്ലയോ അവിടെ സുഖവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് സദാ സമയത്തും പരിശോധിക്കൂ, ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ഉലച്ചിലുകളുണ്ട് സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും പ്രാപ്തിയ്ക്കിടയിൽ വിഘ്ന രൂപമായി തീരുന്നുണ്ടോ? അഥവാ എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ സങ്കല്പ ശക്തിക്ക് ഏകാഗ്രതയുണ്ടാവില്ല. ഏകാഗ്രതയില്ലാത്തതിൽ സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും അനുഭൂതിയുണ്ടാവില്ല. വർത്തമാന സമയമനുസരിച്ച് ഫരിസ്ത സമ്പന്ന സ്ഥിതി അഥവാ ബാപ്തമാണ് സ്ഥിതി സമീപമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അതിനനുസരിച്ച് പവിത്രതയുടെ പരിഭാഷ അതിസൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കൂ. കേവലം ബ്രഹ്മചാരി മാത്രമാവുക സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രതയല്ല. ബ്രഹ്മചാരിക്കൊപ്പം ബ്രഹ്മാചാരിയും കൂടി ആകണം, ശിവാചാരിയും ആകണം. അതായത് ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ആചരണത്തിൽ നടക്കുന്നവരാകണം. ചുവടു വയ്ക്കുന്നവരെപ്പോലെ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ഓരോ കർമ്മമാകുന്ന ചുവടിലും ചുവടു വയ്ക്കുന്നവർ. അങ്ങനെയുള്ളവരെ പറയാം ബ്രഹ്മാചാരി. സൂക്ഷ്മരൂപത്തിൽ പരിശോധിക്കൂ, സദാ പവിത്രതയുടെ പ്രാപ്തിയായ സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും അനുഭൂതി ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടോ? സദാ സുഖത്തിന്റെ ശയ്യയിൽ ആരാമത്തോടെ ശാന്തി സ്വരൂപത്തിൽ വിരാജിച്ചിരിക്കുകയാണോ? ഇത് ബ്രഹ്മാചാരിമാരുടെ ചിത്രമാണ്.

സദാ സുഖത്തിന്റെ ശയ്യയിൽ ആരാമത്തോടെ ശയിക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ വികാരങ്ങളുണ്ട് ചരത്രചരായയായി മാറും, ശത്രുക്കളുടേ സേവാധാരികളായി മാറും. സ്വന്തം ചിത്രം കണ്ടിട്ടില്ലേ? അത് ശേഷ ശയ്യയല്ല, സുഖ ശയ്യയാണ്. സദാ സുഖിയും ശാന്തവുമായിരിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷണമാണ്, സദാ ഹർഷിതമായിരിക്കുക. ഉലച്ചിലുകളില്ലാത്ത ആത്മാവിന്റെ സ്വരൂപമാണ് സദാ ഹർഷിതം. ഉലച്ചിലുകളുള്ള ആത്മാവിന് ഹർഷിതമായിരിക്കുവാനാവില്ല. അവർക്കെപ്പോഴും എന്തോ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയ മുഖമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഉലച്ചിലുകളില്ലാത്തവർക്ക് സദാ എല്ലാം നേടിയെടുത്ത മുഖമായിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ഉലച്ചിലുണ്ടാകും, അതിന്റെ ലക്ഷണമാണ് എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട്, എങ്ങനെ എന്നായി പോകുന്നു. അപ്പോൾ ആത്മീയ സ്ഥിതിയിലും പവിത്രത നഷ്ടപ്പെടുന്നു, അതിനകത്ത് എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട്, എങ്ങനെ എന്ന ഉലച്ചിലുകളുണ്ട് വരുന്നു. മനസ്സിലായോ, എങ്ങനെ പരിശോധിക്കണമെന്ന്. സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും പ്രാപ്തി സ്വരൂപത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ മനസാ പവിത്രത പരിശോധിക്കൂ.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം- മനസ്സുകൊണ്ട് അന്യ ആത്മാക്കളുടെ സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും അനുഭൂതി നൽകാനാവുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതായത് പവിത്ര സങ്കല്പത്തിന്റെ പ്രഭാവം അന്യ ആത്മാക്കളിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം പരിശോധിക്കൂ. ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിന്റെ അല്പമെങ്കിലും ദുർബ്ബലതയോ അശുദ്ധിയോ തന്റെ സങ്കല്പത്തിലേക്കിലും ധാരണ ചെയ്താൽ, ആ അശുദ്ധിയുള്ള ആത്മാക്കളുടെ മറ്റുള്ളവർക്ക് സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും അനുഭൂതി നൽകുവാനാവില്ല. ഒന്നുകിൽ ആ ആത്മാവിനെ പ്രതി വ്യർത്ഥഭാവമോ അശുദ്ധ ഭാവമോ ഉണ്ടായിരിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം മനസ്സിൽ പവിത്രതയുടെ ശതമാനത്തിൽ കുറവുണ്ടായിരിക്കും. അക്കാരണത്താൽ മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പവിത്രതയുടെ പ്രാപ്തിയുടെ പ്രഭാവമുണ്ടാകുന്നില്ല. സ്വയത്തിനുണ്ട്, പക്ഷെ മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നില്ല. പ്രകാശമുണ്ട്, പക്ഷെ സർച്ച് ലൈറ്റില്ല. പവിത്രതയുടെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ പരിഭാഷയിതാണ്- സ്വയം സദാ

സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും സ്വരൂപമായിരിക്കും, മറ്റുള്ളവർക്കും സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭവം നൽകും. ഇപ്രകാരം പവിത്ര ആത്മാവ് തന്റെ പ്രാപ്തിയുടെ ആധാരത്തിൽ മറ്റുള്ളവരിലേയ്ക്ക് സദാ സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും ശീതളതയുടെയും കിരണങ്ങള് പരത്തുന്നവരായിരിക്കും. മനസ്സിലായോ, സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രത എന്താണെന്ന്?

പവിത്രതയുടെ ശക്തി അത്രയും മഹത്തായതാണ്, അത് തന്റെ പവിത്ര മനസ്സുകൊണ്ട് അതായത് ശുദ്ധ ചിന്തകള് കൊണ്ട് പ്രകൃതിയെ പോലും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു. മനസാ പവിത്രതയുടെ ശക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷ പ്രമാണം പ്രകൃതിയുടെ പരിവർത്തനമാണ്, സ്വപരിവർത്തനത്തിലൂടെ പ്രകൃതിയുടെ പരിവർത്തനം! ആദ്യം വ്യക്തികള്, വ്യക്തി പരിവർത്തനത്തിലൂടെ പ്രകൃതി പരിവർത്തനം. അത്രയും പ്രഭാവമുണ്ട് മനസാ പവിത്രതയുടെ ശക്തിക്ക്. ഇന്ന് മനസാ പവിത്രതയെക്കുറിച്ച് സ്പഷ്ടമായി കേള്പ്പിച്ചു, പിന്നീട് വാചാ കർമ്മണാ, അതായത് സംബന്ധ-സമ്പർക്കത്തിലുള്ള സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രതയുടെ പരിഭാഷയെ നന്നായിക്കുറിച്ച് കേള്പ്പിക്കാം. അഥവാ പവിത്രതയുടെ ശതമാനം 16 കലയില് നിന്നും 14 കലയായി കുറഞ്ഞാല് എന്താകേണ്ടി വരും? 16 കലയുടെ പവിത്രത അതായത് സമ്പൂർണ്ണതയില്ലെങ്കില് സമ്പൂർണ്ണമായ സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും സാധനങ്ങളുടെ പ്രാപ്തി എങ്ങനെയുണ്ടാകും. യുഗം മാറുമ്പോള് മഹിമ തന്നെ മാറി പോകും. ഒന്ന് സതോ പ്രധാനമാണ്, മറ്റേത് സതോയാണ്. സൂര്യവംശിയെന്നാല് സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി, 16 കലയെന്നാല് സമ്പൂർണ്ണസ്ഥിതി. ഓരോ ധാരണയിലും സമ്പന്നമെന്നാല് സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി പ്രാപ്തമാക്കുകയെന്നാണർത്ഥം, അതാണ് സൂര്യവംശിയുടെ ലക്ഷണം. ഇടയ്ക്ക് സുഖത്തിന്റെ ശയ്യയില്, ഇടയ്ക്ക് ഉലച്ചിലുകളുടെ ശയ്യയില്- ഇതിനെ സമ്പന്നമെന്നു പറയില്ല. ചിലപ്പോള് ബിന്ദുവാകുന്ന തിലകം തൊടുന്നു, ചിലപ്പോള് എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് എന്ന തിലകം തൊടുന്നു. തിലകമെന്നാല് അർത്ഥം തന്നെ സ്മൃതിയെന്നാണ്. സദാ മൂന്നു ബിന്ദുക്കളുടെ തിലകം ചാർത്തു. മൂന്നു ബിന്ദുക്കളുടെ തിലകം തന്നെയാണ് സമ്പന്ന സ്വരൂപം. പൊട്ടു തൊടാൻ അറിയില്ലേ? തൊടുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ ശ്രദ്ധയാകുന്ന കൈ ഇളകുന്നു. തന്നെക്കുറിച്ച് ചിരി വരുന്നില്ലേ. ലക്ഷ്യം ശക്തിശാലിയാണെങ്കില് ലക്ഷണം സഹജമായി സമ്പൂർണ്ണമായിക്കൊള്ളും. പരിശ്രമത്തില് നിന്നും മുക്തരാവുകയും ചെയ്യും. ദുർബ്ബലരായതുകൊണ്ടാണ് കൂടുതല് പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരുന്നത്. ശക്തി സ്വരൂപമായാല് പരിശ്രമം സമാപ്തമാകും. ശരി.

സഫലത എന്റെ ജന്മസിദ്ധ അധികാരമാണ്- സദാ ഈ അധികാരം പ്രാപ്തമാക്കിയിട്ടുള്ള ആത്മാക്കള്ക്ക്, സദാ സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രതയിലൂടെ തനിക്കും സർവ്വർക്കും സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും അനുഭൂതി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന, അനുഭൂതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യൂ എന്ന യന്ത്രത്തിലൂടെ സദാ പവിത്രമാകൂ എന്ന മന്ത്രത്തെ ജീവിതത്തില് കൊണ്ടു വരുന്ന, സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രതയുടെയും സുഖത്തിന്റെയും ശാന്തിയുടെയും അനുഭവങ്ങളില് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന, ബാബക്കു സമാനം ഫരിസ്താ സ്വരൂപരായ ആത്മാക്കള്ക്ക് ബാപ്തദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം :-

സദാ ആത്മീയതയുടെ സുഗന്ധം പരത്തുന്ന സത്യ സത്യമായ ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങള്- എല്ലാ കുട്ടികളും - സദാ ആത്മീയ ലഹരിയില് കഴിയുന്ന സത്യമായ ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങള് അല്ലേ? റോസാ പുഷ്പങ്ങളുടെ പേര് വളരെ പ്രശസ്തമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളെല്ലാവരും ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങളാണ്. ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങള് എന്നാലർത്ഥം നാലു ഭാഗത്തേക്കും ആത്മീയതയുടെ സുഗന്ധം പരത്തുന്നവർ. അപ്രകാരം സ്വയത്തെ ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? സദാ ആത്മാക്കളെ മാത്രം കാണുക, ആത്മനാമനുമായി ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുക- ഇതാണ് ആത്മീയ റോസാപുഷ്പങ്ങളുടെ വിശേഷത. ശരീരത്തെ കാണുമ്പോഴും സദാ ആത്മാവിനെ നോക്കുന്ന പാഠം പക്കാ ആണല്ലോ. ആത്മാവിനെ കാണുവാൻ അഭ്യസിക്കുന്നവരാണ് ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പങ്ങള്. ബാബയുടെ പുന്തോട്ടത്തിലെ വിശേഷ പുഷ്പമാണ്, കാരണം നമ്പർ വണ് ആത്മീയ റോസാ പുഷ്പമാണ്. സദാ ഒരേയൊരാളുടെ ഓർമ്മയില് കഴിയുക എന്നാലർത്ഥം ഒന്നാം നമ്പറില് വരിക. സദാ ഇത് ലക്ഷ്യമാക്കൂ.

(ദീദിജി ദില്ലിയില് മേളയുടെ ഉദ്ഘാടനത്തിനു പോകുന്നതിനു യാത്ര പറയുകയാണ്)

എല്ലാവരെയും പറപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ലേ പോകുന്നത്. ഓർമ്മയില്, സ്നേഹത്തില്, സഹയോഗത്തില് എല്ലാത്തിലും പറപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ലേ പോകുന്നത്. ഇതെല്ലാം ഡ്രാമയിലെ ഇടദ്യശ്യങ്ങളാണ്, നല്ലതാണ്. ആത്മാവു തന്നെ വിമാനമായി മാറി. വിമാനത്തില് വരുന്നതിനും പോകുന്നതിനും ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാത്തതുപോലെ ആത്മാവു തന്നെ പറക്കുന്ന പക്ഷിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് വരവും പോക്കും എളുപ്പമാണ്. ഇതും ഡ്രാമയിലെ ഹീറോ പാർട്ടാണ്, അല്ല സമയം കൊണ്ട് കൂടുതല് പ്രഭാവമുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ. അപ്പോള് ഹീറോ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പോവുകയാണ്. ശരി എല്ലാവരോടും അന്വേഷണം പറയുക കൂടാതെ സദാ സഫലതാ സ്വരൂപവും ശുഭ സങ്കല്പവും പുലർത്തി മുന്നോട്ട് പോവുക. അവരെ സ്മൃതിസ്വരൂപരാക്കി മടങ്ങി വരണം. ശബ്ദം എന്തായാലും ദില്ലിയില് നിന്നു തന്നെ ഉയരണം. എല്ലാവരുടെയും മൈക്ക് ദില്ലിയില് തന്നെ എത്തിച്ചേരും. ഗവണ്മെന്റില് നിന്നും ശബ്ദം ഉയരുമ്പോള് സമാപ്തിയാകും. അതിന്റെ തയ്യാറെടുപ്പിനല്ലേ പോകുന്നത്.

അവ്യക്ത മുരളിയില് നിന്നും (ചോദ്യോത്തരം)

ചോദ്യം -തന്റെയും അന്യ ആത്മാക്കളുടെയും സങ്കല്പങ്ങളെ ജഡ്ജ് ചെയ്യുന്ന ജസ്റ്റീസാകുവാന് ആര്ക്കു സാധിക്കും?

ഉത്തരം:- ആരുടെ ബുദ്ധിയുടെ സൂചിയാണോ ഏകാഗ്രമായിരിക്കുന്നത്, യാതൊരു ഇളക്കവുമില്ലാതെ, നിർവ്വികല്പ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നത്, അവരുടെ വാക്കുകളിലും കർമ്മത്തിലും സ്നേഹത്തിന്റെയും നിയമത്തിന്റെയും, സ്നേഹത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും ബാലൻസുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ജസ്റ്റീസിനു മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ജഡ്ജ്മെന്റ് എടുക്കുവാൻ സാധിക്കൂ, അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാവിനു സഹജമായി ആരെയും തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കും

ചോദ്യം - ലൗകിക നീതി ന്യായത്തിന്റെയും അലൗകിക നീതി ന്യായത്തിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വം എന്താണ്?

ഉത്തരം:- ലൗകിക നീതി ന്യായത്തില് ജഡ്ജ്മെന്റ് തെറ്റുകയാണെങ്കില് ഒരാത്മാവിന്റെ ആ ജന്മത്തിലെ കുറച്ചു സമയം വ്യർത്ഥമാക്കുവാൻ സാധിക്കും. പല പ്രകാരത്തിലുള്ള നഷ്ടങ്ങളെ അയാളെക്കു സംഭവിക്കുന്നതിനു നിമിത്തമായി തീരാം. എന്നാല് നിങ്ങളെ ആത്മീയ ജസ്റ്റീസിനു തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കില് ആത്മാവിന്റെ അനേക ജന്മത്തെ ഭാഗ്യത്തില് നഷ്ടമുണ്ടാകുവാൻ നിമിത്തമായി തീരും.

ചോദ്യം - ഏതു മുഖ്യമായ ധാരണയിലൂടെ ബുദ്ധിയാകുന്ന സൂചിയെ ഏകാഗ്രമാക്കാം ?

ഉത്തരം:- ആര് സ്വയം ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യാ സ്ഥിതിയില് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവോ അവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ സൂചി ഏകാഗ്രമായിരിക്കും, അവർക്കു മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇച്ഛകളെ പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. അവരുടെ മുന്നിലേക്കു ഏതു പ്രകാരത്തിലുള്ള പിടക്കുന്ന ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെ വന്നാലും അവരുടെ പ്രാപ്തിക്കുള്ള ഇച്ഛയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അത് പൂർത്തീകരിച്ചു കൊടുക്കും. അങ്ങനെയുള്ള ഏകാഗ്രബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു മാത്രമേ യഥാർത്ഥ സമ്പൂർണ്ണ ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ സാധിക്കൂ.

ചോദ്യം - ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യ സ്റ്റേജ് എപ്പോള് ഉണ്ടാകും ?

ഉത്തരം:- എപ്പോള് സ്വയം യുക്തിയുക്ത സമ്പന്നമാകുന്നു, സദാ ജ്ഞാനയുക്തരും സഫലതാമൂർത്തികളുമായി തീരുന്നു അപ്പോള്. സമ്പന്നരായി കഴിയുമ്പോഴാണ് ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യാ സ്ഥിതി വരുന്നത്, അപ്പോള് അപ്രാപ്തമായിട്ടൊരു വസ്തു ഉണ്ടാവില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയേയാണ് കർമ്മാതീത സ്ഥിതി അഥവാ ഫരിസ്താ സ്ഥിതി എന്നു പറയുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനു മാത്രമേ ഓരോ ആത്മാവിനെയും യഥാർത്ഥ രീതിയില് തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കൂ, മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രാപ്തികള് നല്കുവാൻ സാധിക്കൂ.

ചോദ്യം - മുഖ്യമായി ഏതു നാലു സംബന്ധങ്ങളുടെ ആധാരത്തില്, നാലു ധാരണകളെയും നാലു സ്റ്റോഗനുകളെയും മുന്നില് കൊണ്ടു വരുമെങ്കില് സഹജമായി സമ്പന്നമാകുവാൻ സാധിക്കും ?

ഉത്തരം:- 1. അച്ഛൻ 2. ടീച്ചർ. 3. സത്ഗുരു 4. പ്രിയതമന്. ഈ നാലു സംബന്ധങ്ങളുടെ ആധാരത്തിലാണ് മുഖ്യമായ നാലു ധാരണകള് ഉള്ളത്. അച്ഛന് എന്ന സംബന്ധത്തില് അനുസരണ, ടീച്ചറെന്ന സംബന്ധത്തില് സത്യസന്ധന്, ഗുരു എന്ന സംബന്ധത്തില് ആജ്ഞാകാരി, പ്രിയതമന് എന്ന സംബന്ധത്തില് വിശ്വസ്തന്. ഇതൊടൊപ്പം നാലു സ്റ്റോഗനും സ്മൃതിയില് ഉണ്ടായിരിക്കണം. അച്ഛന് എന്ന സംബന്ധത്തില് ഉള്ള സ്റ്റോഗന്- സന് ഷോസ് ഫാദർ അതായത് സുപുത്രനായി തെളിവു നല്കണം. ടീച്ചറെന്ന നിലയിലുള്ള സ്റ്റോഗനാണ്- ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം പഠിക്കണം. ഗുരു എന്ന രൂപത്തിലുള്ള സ്റ്റോഗനാണ്- എവിടെ ഇരുത്തുന്നുവോ, എങ്ങനെ ഇരുത്തുന്നുവോ, എന്ത് കേള്പ്പിക്കുന്നുവോ, എങ്ങനെ കേള്പ്പിക്കുന്നുവോ, എങ്ങനെ നടത്തുന്നുവോ, എങ്ങനെ ഉറക്കുന്നുവോ..... പ്രിയതമന്റെ രൂപത്തിലുള്ള സ്റ്റോഗനാണ്- നിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കും, നിന്റെ കൂടെ കഴിക്കും, ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തില് നിന്നോടൊപ്പമായിരിക്കും. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മുന്നില് കൊണ്ടു വന്ന് തന്റെ പുരുഷാർത്ഥം പരിശോധിക്കു അപ്പോള് സമ്പന്നരായി തീരും. ശരി. ഓംശാന്തി.

വരദാനം :- - സാധനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനു പകരം നിമിത്ത മാത്രം കാര്യത്തില് ഉപയോഗിക്കുന്ന സദാ സാക്ഷി ദൃഷ്ടാവായി ഭവിക്കൂ.

ചില കുട്ടികള് പോകപ്പോകേ ബീജത്തെ വിട്ട് കൊമ്പുകളിലേക്ക് ആകർഷിതരാകുന്നു, ഏതെങ്കിലും ആത്മാവിനെ ആധാരമാക്കുന്നു, പിന്നെ ചില സാധനങ്ങളെയും. കാരണം ബീജത്തെ കാണുവാൻ അത്രക്ക് ശോഭയില്ല, എന്നാല് കൊമ്പുകളുടെ രൂപവും നിറവും വളരെ ശോഭയുള്ളതാണ്. മായ ബുദ്ധിയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി അസത്യമായ ആശ്രയങ്ങളെ സത്യമാണെന്ന അനുഭവം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോള് സാകാര സ്വരൂപത്തില് ബാബയോടൊപ്പം സാക്ഷി ദൃഷ്ടാവായി സ്ഥിതി ചെയ്ത് അനുഭവം വർദ്ധിപ്പിക്കൂ, സാധനങ്ങളെ ആശ്രയമാക്കരുത്, അതെല്ലാം നിമിത്ത മാത്രം കാര്യത്തില് ഉപയോഗിക്കൂ.

സ്റ്റോഗന് :- - ആത്മീയ അന്തസ്സിലിരിക്കുമെങ്കില് അഭിമാനത്തിന്റെ ഫീലിംഗ് ഉണ്ടാവില്ല.